

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเพศหญิงและเพศชายอย่างละ 200 คน ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อายุตั้งแต่ 25-35 ปี ซึ่งอยู่ในวัยทำงานที่มีระดับการศึกษาตั้งแต่ปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป จำนวนทั้งสิ้น 400 คน ประกอบอาชีพรับราชการ พนักงานบริษัทเอกชน พนักงานธนาคาร โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพการสมรส ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยแจกแบบสอบถามมาตรวัดบทบาททางเพศ และมาตรวัดพฤติกรรมกรมการเผชิญกับปัญหา จำนวนอย่างละ 600 ชุด ให้ผู้ใหญ่วัยทำงานจำนวน 600 คนที่มีคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นทำได้แบบสอบถามกลับคืนมา 434 ชุด จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนบทบาททางเพศในมาตรวัดความเป็นชาย และมาตรวัดความเป็นหญิงของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 434 ชุดมาหาค่ามัธยฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้ค่ามัธยฐานดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงค่ามัธยฐานของคะแนนบทบาททางเพศที่แสดงความเป็นชายสูงลักษณะเดียวและความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียวของกลุ่มตัวอย่าง

ค่าสถิติ	เพศชาย		เพศหญิง	
	Masculine	Feminine	Masculine	Feminine
มัธยฐาน	57.5	43	54	57

จากตารางที่ 4 พบว่าค่ามัธยฐานของคะแนนบทบาททางเพศที่แสดงความเป็นชายสูงลักษณะเดียวและความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียวของกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีค่าเท่ากับ 57.5 และ 43 ตามลำดับ และเพศหญิงมีค่าเท่ากับ 54 และ 57 ตามลำดับ

จากตารางที่ 4 จะแปลผลได้ดังนี้

1. ถ้าเพศชายมีคะแนนความเป็นชายมากกว่า 57.5 และมีคะแนนความเป็นหญิงมากกว่า 43 แสดงว่ามีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ (Androgyny)
2. ถ้าเพศหญิงมีคะแนนความเป็นชายมากกว่า 54 และมีคะแนนความเป็นหญิงมากกว่า 57 แสดงว่ามีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ (Androgyny)
3. ถ้าเพศชายมีคะแนนความเป็นชายมากกว่า 57.5 และมีคะแนนความเป็นหญิงน้อยกว่า 43 แสดงว่ามีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูง (Masculine)
4. ถ้าเพศหญิงมีคะแนนความเป็นชายมากกว่า 54 และมีคะแนนความเป็นหญิงน้อยกว่า 57 แสดงว่ามีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูง (Masculine)
5. ถ้าเพศชายมีคะแนนความเป็นชายน้อยกว่า 57.5 และมีคะแนนความเป็นหญิงมากกว่า 43 แสดงว่ามีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูง (Feminine)
6. ถ้าเพศหญิงมีคะแนนความเป็นชายน้อยกว่า 54 และมีคะแนนความเป็นหญิงมากกว่า 57 แสดงว่ามีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูง (Feminine)
7. ถ้าเพศชายมีคะแนนความเป็นชายน้อยกว่า 57.5 และมีคะแนนความเป็นหญิงน้อยกว่า 43 แสดงว่ามีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated)
8. ถ้าเพศหญิงมีคะแนนความเป็นชายน้อยกว่า 54 และมีคะแนนความเป็นหญิงน้อยกว่า 57 แสดงว่ามีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ (Undifferentiated)

ต่อมาผู้วิจัยได้นำค่ามัธยฐานที่ได้ไปจำแนกกลุ่มตัวอย่างที่ได้ออกเป็น 4 ลักษณะตามบทบาททางเพศทั้ง 4 ลักษณะ โดยที่ผู้วิจัยต้องการผู้ที่มีบทบาททางเพศทั้ง 4 ลักษณะทั้งในเพศชายและเพศหญิงลักษณะละ 50 คน แต่ในบางบทบาททางเพศนั้นได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 50 คน ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มเลือก สุดท้ายได้จำนวนผู้ที่มีลักษณะบทบาททางเพศทั้ง 4 ลักษณะในเพศชายและเพศหญิง ลักษณะละ 50 คน ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างซึ่งจำแนกตามเพศและลักษณะบทบาททางเพศ

เพศ	บทบาททางเพศ	จำนวน
ชาย	Androgyny	50
	Masculine	50
	Feminine	50
	Undifferentiated	50
รวม		200
หญิง	Androgyny	50
	Masculine	50
	Feminine	50
	Undifferentiated	50
รวม		200
รวม		400

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามบทบาททางเพศที่ต้องการแล้ว ต่อมาผู้วิจัยได้จำแนกพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาของกลุ่มตัวอย่างตามบทบาททางเพศ ได้จำนวนความถี่ของพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาทั้ง 8 ด้าน หลังจากนั้นได้ทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนด้วยการทดสอบไคสแควร์ ได้ผลดังตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของสัดส่วนในพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามบทบาททางเพศด้วยการทดสอบไคสแควร์

บทบาททางเพศ	พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา								รวม	χ^2
	การเผชิญหน้ากับปัญหา	การถอยห่าง	การควบคุมตนเอง	การแสวงหาการเกื้อหนุนทางสังคม	การรับมือต่อปัญหา	การหลีกเลี่ยงปัญหา	การวางแผนแก้ปัญหา	การประเมินค่าใหม่ทางบวก		
Androgyny	14	0	3	7	3	70	1	2	100	63.470*
Masculine	5	8	7	2	3	69	0	6	100	
Feminine	18	12	5	3	3	56	0	3	100	
Undifferentiated	23	9	7	10	7	34	5	5	100	
รวม	60	29	22	22	16	229	6	16	400	

*p < .001

จากตารางที่ 6 ผลการทดสอบด้วยไคสแควร์พบว่าพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาในผู้ที่มีบทบาททางเพศทั้ง 4 ลักษณะนั้นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยงปัญหา จะมีความถี่มากเป็นอันดับ 1 รองลงมาคือพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหา และพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่าง ตามลำดับ ผู้วิจัยจึงทดสอบต่อไปว่าบทบาททางเพศลักษณะใดบ้างที่มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแตกต่างกัน ดังนั้นจึงทำการทดสอบภายหลังด้วยวิธีการทดสอบไคสแควร์ของบทบาททางเพศทีละคู่ (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง.) พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระหว่างบทบาททางเพศเฉพาะในพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาด้านการเผชิญหน้ากับปัญหา ด้านการถอยห่าง และด้านการหลีกเลี่ยงปัญหา ส่วนที่เหลือไม่พบความแตกต่าง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ตารางสรุปเฉพาะรายคู่ที่พบความแตกต่างของพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาเฉพาะด้านกับบทบาททางเพศด้วยการทดสอบไคสแควร์

พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา	บทบาททางเพศ		χ^2
	Masculine	Undifferentiated	
การเผชิญหน้ากับปัญหา	5	23	11.572*

*p < .001

พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา	บทบาททางเพศ		χ^2
	Androgyny	Feminine	
การถอยห่าง	0	12	12.000*

*p < .001

พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา	บทบาททางเพศ		χ^2
	Androgyny	Undifferentiated	
การหลีกเลี่ยง - หลีกเลี้ยงปัญหา	70	34	12.461*

*p < .001

พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา	บทบาททางเพศ		χ^2
	Masculine	Undifferentiated	
การหลีกเลี่ยง - หลีกเลี้ยงปัญหา	69	34	11.893*

*p < .001

ตารางการวิเคราะห์ความแตกต่างของความถี่ของพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาเป็นรายคู่ด้วยการทดสอบไคสแควร์ด้วยบทบาททางเพศทั้ง 4 ลักษณะ มีรายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง.

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาแตกต่างจากผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาสูงกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่างแตกต่างจากผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหาแบบการถอยห่างน้อยกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากนี้ยังพบอีกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ และผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลี้ยงปัญหา แตกต่างจากผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและชายสูงทั้งคู่ และผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว มีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลี้ยงปัญหามากกว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้ที่มีบทบาททางเพศต่างกันมีพฤติกรรม การเผชิญกับปัญหาที่เหลืออีก 5 แบบ คือ การควบคุมตนเอง การแสวงหาการเกื้อหนุนทางสังคม การรับมือตอบสนองต่อปัญหา การวางแผนแก้ปัญหา และ การประเมินค่าใหม่ทางบวกนั้น มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาไม่แตกต่างกัน (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก ง.)

เนื่องจากข้อมูลที่ได้แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาและแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกหนีปัญหาสูง (ตามตารางที่ 6) ผู้วิจัยจึงได้ทดสอบความแตกต่างของความถี่ของพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาและพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลี้ยงปัญหาในกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะบทบาททางเพศ 4 ลักษณะด้วยการทดสอบไคสแควร์ ดังแสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงการวิเคราะห์หาความแตกต่างของค่าความถี่ของพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหา และแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหาของผู้ที่มีบทบาททางเพศทั้ง 4 ลักษณะด้วยการทดสอบไคสแควร์

บทบาททางเพศ	พฤติกรรมการเผชิญกับปัญหา		χ^2
	การเผชิญหน้ากับปัญหา	การหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหา	
Androgyny	14	70	37.334*
Masculine	5	69	55.352*
Feminine	18	56	19.514*
Undifferentiated	23	34	2.122

*p < .001

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายสูงทั้งคู่ แบบมีความเป็นชายสูงลักษณะเดียว และแบบมีความเป็นหญิงสูงลักษณะเดียว มีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหา แตกต่างจากพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่ผู้ที่มีบทบาททางเพศทั้ง 3 ลักษณะมีแนวโน้มที่จะเผชิญกับปัญหาแบบการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหา มากกว่าจะเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่ผู้ที่มีบทบาททางเพศแบบมีความเป็นหญิงและความเป็นชายต่ำทั้งคู่ จะมีพฤติกรรมการเผชิญกับปัญหาแบบการเผชิญหน้ากับปัญหาและการหลีกเลี่ยง - หลีกเลียงปัญหา ไม่แตกต่างกัน